

Nr 25

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner om vissa ändringar i tulltaxan.

(1:a avd.)

Till bevillningsutskottet har hänvisats följande inom riksdagen väckta, av utskottet till behandling i ett sammanhang upptagna motioner, nämligen

I) de likalydande motionerna I: 162 av fru *Segerstedt-Wiberg* och II: 211 av fru *Johansson m. fl.*, vari hemställts, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att införselavgifterna på UNICEF:s s. k. greeting cards slopas»;

II) de likalydande motionerna I: 298 av herrar *Birger Andersson* och *Nils-Eric Gustafsson* samt II: 368 av herr *Nilsson* i Tvärålund, vari hemställts, att riksdagen måtte besluta om följande ändringar i gällande tulltaxa:

87.13 Barnvagnar samt invalid- och sjukvagnar utan mekanisk framdrivningsanordning; delar till dylika fordon:

A. Barnvagnar ..... 10 procent

B. Invalid- och sjukvagnar ..... fri

90.19 Ortopediska artiklar, härunder inbegripet medicinsk-kirurgiska gördlar, brockband o. d., konstgjorda lemmar, tänder och ögon samt andra proteser; hörapparater för lomhörda, spjälor och liknande artiklar för behandling av frakturer ..... fri

III) motionen II: 212 av fröken *Karlsson* och herr *Regnéll*, vari hemställts, att riksdagen måtte besluta att i tulltaxan under 06.04 blad, kvistar och andra växtdelar m. m. för varunummer 901 adiantum och asparagus skall införas följande anmärkning: »För torkade eller eljest för transporten konserverade adiantumblad, som införas för vidare yrkesmässig bearbetning, skall tull icke utgå»; samt

IV) motionen II: 423 av herr *Hagnell*, vari hemställts, »att riksdagen måtte — med ändring av gällande tulltaxa av den 12 september 1958 (SFS nr 475) — besluta

1. a) att medgiva tullfrihet för kondensatorpapper oavsett rullarnas bredd (48.01.240) eller — om det ej kan medgivas —

b) i tulltaxeförordningen intaga en bestämmelse om att allt kondensatorpapper oavsett rullarnas bredd skall tulltaxeras under statistiskt nummer 48.01.240,

2. att medgiva tullfrihet för etsade aluminiumfolier för kondensator tillverkning (76.04),

3. att ändra lydelse för statistiskt nummer 85.18 enligt följande:
Elektriska kondensatorer fasta eller variabla:
- A. vägande per styck högst 250 g ..... 17 %
  - B. andra slag och delar till kondensatorer ..... 10 %,
4. att i tulltaxeförordningen intaga en bestämmelse om att samtliga delar och material till kondensatorer skall tulltaxeras under de kapitel i tulltaxan och enligt de statistiska nummer som närmast motsvarar beskrivningen på materialet och den enskilda delen, samt att vederbörande utskott måtte utarbета erforderlig författningstext».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framförda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna II: 211, II: 212, II: 368 och II: 423.

Utskottet har under hand inhämtat yttrande över samtliga motioner från generaltullstyrelsen samt över de ovan under II) och IV) upptagna motionerna från kommerskollegium.

I anledning av motionen II: 423 har till utskottet ingivits skrifter från Aktiebolaget Rifa och Svenska pappersbruksföreningen.

Tullen å kondensatorpapper, aluminiumfolier och delar till kondensatorer

I *motionen II: 423* anføres i huvudsak följande.

I den nya tulltaxan taxeras kondensatorpapper enligt statistiskt nummer 48.01.240 med en tullsats av 3 %. För rullbredder understigande 15 cm taxeras kondensatorpapper enligt statistiskt nummer 48.15.901 med en tullsats av 6 %. Detta förfarande stödes på Anmärkning 4 a) till kapitel 48 i tulltaxan. Den nya tulltaxan medger icke undantag på grundval av förbrukningsintyg. Enligt vad som framgår av proposition nr 90/1958 har vid förarbetena till den nya tulltaxan avsikten varit att tillämpa en enhetlig tullsats för kondensatorpapper oberoende av bredd. I det »Forslag til Toldlov», som av den danske finansministern framlades för Folketinget i oktober 1958, har föreslagits tullfrihet för kondensatorpapper. Visserligen förekommer i detta förslag samma anmärkning till kapitel 48 som i den svenska tulltaxan, men till statistiskt nummer 48.01 har fogats ett bemyndigande för tullstyrelsen att fastställa de närmare villkoren för införsel av berörda varor. Avsikten synes vara att lämna kondensatorpapper tullfritt oberoende av bredd. En enhetlig tulltaxering av allt kondensatorpapper oberoende av bredd medför den fördelen, att allt kondensatorpapper redovisas under ett och samma statistiska nummer. Importen av kondensatorpapper till Sverige uppgår till ca 400 ton per år till ett värde av drygt 3 miljoner kr. Ändringen av tullsatsen från 10 öre per kg till 3 resp. 6 % medför att tullavgifterna för kondensatorpapper ökar från 40 000 kr. per år till ca 155 000 kr. Denna höjning drabbar huvudsakligen tillverkare av småkondensatorer.

Det är att märka, att vid tulltaxekommitténs behandling av förslaget till ny tulltaxa reserverade sig kommittéledamoten Westerlind med yrkande om tullfrihet för kondensatorpapper. Såsom framgår av tulltaxekommitténs betänkande finns ingen inhemsk tillverkning av kondensatorpapper, och några avsikter att ta upp tillverkning av kondensatorpapper inom landet är inte kända.

Priset för etsade aluminiumfolier med de tjocklekar, som användes i kondensatorindustrin, är ungefär 30 kr. per kg. Genom införande av den nya tulltaxan belastas det etsade foliet med ungefär 6 gånger högre tull än tidigare. Importen av etsade aluminiumfolier uppgår till ca 350 000 kr. per år. Tullavgifterna för denna import uppgår efter den nya tulltaxans ikraftträdande till 17 500 kr. mot tidigare ca 3 000 kr. Denna kostnadsökning är besvärande för kondensatorindustrin. De etsade aluminiumfolierna användes uteslutande i elektrolytkondensatorer. Dessa kondensatorer ingår som komponenter bl. a. i radiomottagare och televisionsmottagare och tillverkas därför i stora serier av fabrikanter i England och på kontinenten. På grund av en från kriget och tiden strax därefter kvarstående överkapacitet hos den engelska kondensatorindustrin erbjuds utländska elektrolytkondensatorer till priser, som med säkerhet ligger under framställningskostnaderna. I stället för en skärpning av tullsatserna bör här övervägas en tullindring för den svenska kondensatorindustrin, och konkurrensläget motiverar tullfrihet för etsade aluminiumfolier till kondensatorer.

De båda varuslagen kondensatorpapper och aluminiumfolier tulltaxeras under kapitel 48 resp. 76. Samma princip tillämpas för tulltaxering av vaxer, oljor och kemikalier. Däremot rubriceras exempelvis rör och tuber av aluminium samt elektriska isolatorer av keramiskt material som delar till kondensatorer, om de levereras till en kondensatortillverkare. Ett sådant förfarande måste anses oegentligt. En elektrisk kondensator är till sin natur sådan, att den icke kan levereras isärtagen i delar. Den materiel, som användes för framställning av kondensatorer, bör genomgående tulltaxeras under de kapitel i tulltaxan och enligt de statistiska nummer som närmast motsvarar beskrivningen på materialet och den enskilda delen. En tulltaxering såsom den nuvarande medför en väsentlig ökning av tullutgifterna för ifrågavarande varuslag. Tullsatserna för elektriska kondensatorer är 17 % för kondensatorer »vägande per styck högst 250 g» och 10 % för »andra slag». Vid import av delar till kondensatorer, som icke kan hänföras till annat tulltaxenummer, torde det i många fall vara omöjligt att avgöra om dessa skall användas till kondensatorer, som i färdigt skick väger över eller under 250 g. Dessa delar är som regel närbesläktade med varuslag för vilka tullskyddet är lägre än den lägsta av de båda tullsatserna för kondensatorer, d. v. s. 10 %. Av dessa skäl bör tullsatsen för delar till elektriska kondensatorer fastställas till 10 %.

Generallullstyrelsen anför, att kondensatorpapper enligt den gamla tulltaxan var hänförligt till tulltaxenr 373 (stat. nr 853: 4) med tull av 10 öre per kg. Inkom varan i rullar med en bredd understigande 20 cm, skulle den

enligt en i taxan intagen anmärkning i princip hänföras till arbeten av papper enligt tulltaxenr 387 (stat. nr 877) med tull av 50 öre per kg, men denna bestämmelse gällde icke papper för yrkesmässig förbrukning, under vilken kategori kondensatorpapper var att hänföra. I enlighet därmed kom även kondensatorpapper i rullar med en bredd understigande 20 cm att hänföras till förenämnda tulltaxenr 373 (stat. nr 853:4). Tullsatsen 10 öre per kg motsvarade enligt importstatistiken 1 à 2 procent av värdet.

I den nya tulltaxan är kondensatorpapper hänförligt till tulltaxenr 48.01 och där upptaget i en särskild underposition (nr 48.01 C) med tull av 3 % av värdet. Enligt anmärkning 4 a till tulltaxans kapitel 48 omfattar nämnda nummer emellertid icke papper i remsor eller rullar med en bredd icke överstigande 15 cm; dylikt papper hänföres i stället till tulltaxenr 48.15 med tull av 6 % av värdet. Denna bestämmelse kan sägas motsvara ovannämnda anmärkning i den gamla taxan. Någon motsvarighet till det tidigare gällande undantaget beträffande papper för yrkesmässig förbrukning förekommer emellertid icke i den nya taxan. Kondensatorpapper i rullar med en bredd av högst 15 cm blir därför hänförligt till tulltaxenr 48.15 och sålunda belagt med en tull av 6 % av värdet.

Motionärens yrkanden (punkt 1) gå ut på att kondensatorpapper i rullar liksom annat kondensatorpapper skall hänföras till nr 48.01; det i första hand framställda yrkandet innebär därjämte att tullfrihet skall stadgas för varuslaget i fråga, medan det i andra hand framställda yrkandet icke innefattar någon ändring av den nu under nr 48.01 stadgade tullsatsen för kondensatorpapper.

Nordiska ekonomiska samarbetsutskottets förslag till gemensam nordisk tulltaxa upptager för kondensatorpapper i tulltaxenr 48.01 en tullsats av 3 % av värdet, under det att tullsatsen vid tulltaxenr 48.15 i samma förslag angivits till 8 % av värdet.

Tullsatserna vid tulltaxenr 48.01 i den nya svenska tulltaxan överensstämma med det förslag som framlades av 1952 års tulltaxekommitté. För papper i allmänhet under sagda nummer föreslog kommittén en tull av 5 % av värdet, men vissa slag av papper upptogs med andra tullsatser; för kondensatorpapper föreslogs sålunda en tull av endast 3 %, vilket motiverades med att tullsatsen för nämnda slag av papper i GATT var bunden vid detta belopp. Vid tulltaxenr 48.15 föreslog tulltaxekommittén samma tullsats som för papper i allmänhet eller 5 % av värdet. I propositionen förordades emellertid att tullen, i avvaktan på prövning av det nordiska förslaget, vilket enligt vad förut sagts gick ut på en tull av 8 %, skulle bestämmas till 6 % av värdet. Frågan om tullen på papper i rullar eller på kondensatorpapper i allmänhet berördes icke särskilt vid behandlingen i riksdagen. I detta sammanhang må framhållas att den i motionen omnämnda reservationen av ledamoten Westerlind i 1952 års tulltaxekommitté icke gällde kondensatorpapper i och för sig utan var en generell reservation beträffande alla slag av papper och papp.

Nyssnämnda anmärkning 4 a till kap. 48 i den nya tulltaxan tillhör den internationellt antagna s. k. Bryssel-nomenklaturen, varför det torde bero på ett förbiseende när motionären ifrågasätter huruvida icke de svenska bestämmelserna strida mot överenskommelsen om denna nomenklatur.

Likaledes vill det synas som om motionären missuppfattat det av honom omnämnda danska tulltaxeförslaget. I motionen åsyftad anmärkning i detta förslag, enligt vilken tullstyrelsen bemyndigas att fastställa de närmare villkoren för tillämpning av position 48.01 A i den danska tulltaxan (omfattande bl. a. kondensatorpapper), avser nämligen endast uppdelningen av tulltaxenr 48.01. I fråga om klassificeringen av papper i rullar enligt nr

48.15 följer det danska förslaget liksom det svenska helt bestämmelserna i Bryssel-nomenklaturen. I den av folkettinget antagna tulltaxan har f. ö. kondensatorpapper upptagits i en särskild underrubrik även under nr 48.15 (med tullfrihet liksom under nr 48.01).

I regel torde nedskärning av papper i rullar innebära en så ringa bearbetning att det i och för sig knappast kan anses motiverat med högre tullsats för papper i denna form än för annat papper. Huruvida man därför vid fastställandet av tullen å papper i rullar bör i detalj anknyta till tullsatserna under nr 48.01 eller, för att icke alltför mycket komplicera tulltaxan, bör fastställa en enhetlig tullsats av samma storlek som för papper i allmänhet kan givetvis vara föremål för delade meningar. Tulltaxekommittén valde för sin del det sistnämnda alternativet. Huruvida kommittén därvid möjligen förbisett att kondensatorpapper är ett varuslag som icke sällan inkommer i rullar undandraget sig bedömande; att avsikten skulle ha varit att tillämpa en enhetlig tullsats för kondensatorpapper oberoende av varans bredd torde i alla händelser icke kunna utläsas ur betänkandet. Vilken avsikten än må ha varit har principen om samma tullsats för papper i rullar som för annat papper icke godtagits i det nordiska tulltaxeförslaget, där tullsatsen för papper i rullar såsom förut anförts uppgår till 8 % av värdet mot 3—6 % av värdet för annat papper. Vid sådant förhållande synes det vara vanskligt att i den nordiska frågans nuvarande läge ändra de svenska bestämmelserna i den riktning motionären påyrkar.

För den händelse åtgärd i motionens syfte likväl skulle befinnas motiverad, kan den i vad avser kondensatorpapper i rullar med en bredd av högst 15 cm på grund av bestämmelserna i Bryssel-nomenklaturen icke vidtagas genom att dylik vara hänföres till nr 48.01, utan ändringen måste ske genom att vid nr 48.15 införes en underrubrik för kondensatorpapper, med den tullsats som befinnes lämplig för den i rullar inkommande varan.

I den gamla tulltaxan rubricerades aluminiumfolier av den tjocklek som avses i motionen såsom plåt enligt tulltaxenr 902 (stat. nr 1604) med tull av 25 öre per kg. Importincidensen vid nämnda statistiska nummer utgjorde de senaste åren ca 4 % av värdet men varierade givetvis för olika kvaliteter. För den nu ifrågakomma etsade aluminiumfolierna skulle tullen enligt de prisuppgifter som lämnats i motionen ha motsvarat icke fullt 1 % av värdet.

I den nya tulltaxan äro aluminiumfolier av ifrågavarande slag upptagna i tulltaxenr 76.04 med tull av 5 % av värdet.

Motionären påyrkar (punkt 2) tullfrihet för etsade aluminiumfolier för kondensatortillverkning.

Nordiska ekonomiska samarbetsutskottet har i sitt förslag till gemensam nordisk tulltaxa under nr 76.04 upptagit en tullsats av 7 % av värdet för folier med viss bearbetning och 5 % av värdet för andra folier.

Tulltaxekommittén hade för sin del vid nr 76.04 föreslagit en tullsats av 3 % av värdet. I propositionen höjdes siffran emellertid till 5 % under hänvisning till det nordiska tulltaxeförslaget. Frågan berördes icke särskilt under behandlingen i riksdagen.

Motionen avser endast etsade aluminiumfolier för kondensatortillverkning. Tulltekniskt är det emellertid knappast möjligt att på grund av varans beskaffenhet skilja dylika folier från andra aluminiumfolier. En eventuell särbehandling av de åsyftade folierna måste därför knytas till varans användning i varje särskilt fall. Tulltaxan är icke främmande för dylika anordningar, men de torde böra ifrågakomma endast i undantagsfall, då en tullbefrielse framstår såsom särskilt angelägen. Enligt vad som anföres i det följande kan dylikt förhållande i förevarande fall knappast anses vara för handen.

I fråga om delar till kondensatorer behandlar motionen närmast vissa klassificeringsfrågor i den nya tulltaxan, varför här icke torde föreligga någon anledning att beröra varornas tulltaxering enligt den gamla taxan.

I den nya tulltaxan äro kondensatorer upptagna i tulltaxenr 85.18, vilket är av följande lydelse:

85.18	Elektriska kondensatorer, fasta eller variabla:	
	A. vägande per styck högst 250 g	17 %
	B. andra slag	10 %

Tulltaxeringen av delar till kondensatorer regleras av bestämmelserna i anmärkning 2 till tulltaxans avdelning XVI.

Med tillämpning av dessa bestämmelser skola delar, vilka utgöra varuslag som är särskilt upptaget i visst tulltaxenummer i kap. 85, hänföras till detta nummer. Denna bestämmelse äger tillämpning bl. a. på isolatorer och isolerdelar, vilka äro upptagna i tulltaxenr 85.25 och 85.26 med tull av 10 eller 15 % av värdet.

Andra delar tulltaxeras, därest de äro igenkännliga såsom uteslutande eller huvudsakligen avsedda för kondensatorer, enligt samma tulltaxenummer som dessa, dvs. förut nämnda tulltaxenr 85.18. Vid tillämpning av den här i svenska taxan gjorda uppdelningen i underrubriker ha bestämmelserna tolkats så, att differentieringen grundas på vikten av delarna och icke på vikten av de kondensatorer för vilka de äro avsedda.

Därest någon detalj väl är karakteriserad såsom del till en elektrisk maskin eller apparat, men icke är igenkännlig som uteslutande eller huvudsakligen avsedd för kondensatorer, hänföres den till slumrubriken 85.28 med tull av 10 procent av värdet.

Vad slutligen beträffar sådana varor som icke utgöra delar i egentlig bemärkelse, t. ex. plåt, rör och dylika halvfabrikat, tulltaxeras dessa efter de rubriker dit de efter sin beskaffenhet höra. Rör av aluminium falla exempelvis under tulltaxenr 76.06 med tull av 3 % av värdet. Härvid är dock att märka att detta nummer enligt kommentaren till Bryssel-nomenklaturen icke är tillämpligt på rör, som bearbetats till bestämda igenkännliga varor, t. ex. delar till maskiner (varmed avses alla i avdelning XVI upptagna varuslag och således även kondensatorer). Artiklar bearbetade på sådant sätt tulltaxeras således enligt förut anförda regler.

Motionären yrkar *dels* (punkt 3) att tulltaxenr 85.18 skall erhålla följande ändrade lydelse:

85.18	Elektriska kondensatorer, fasta eller variabla:	
	A. vägande per styck högst 250 g	17 %
	B. andra slag och delar till kondensatorer	10 %

dels (punkt 4) att i tulltaxeförordningen skall intagas en bestämmelse om att samtliga delar och material till kondensatorer skall tulltaxeras under de kapitel i tulltaxan och enligt de statistiska nummer som närmast motsvarar beskrivningen på materialet och den enskilda delen.

Motionären synes åtminstone delvis basera sin argumentering på oriktiga förutsättningar i vad avser tulltaxans tillämpning. Tänkbart är att motionären därvid kan stödja sig på faktiska tulltaxeringar, vilka på grund av tjänstemännens bristande förtrogenhet med den nya tulltaxan blivit felaktigt utförda. I sådana fall kan rättelse erhållas i enlighet med härför gällande bestämmelser. I alla händelser kan det fastslås att den svenska tulltaxan helt ansluter sig till den av motionären åberopade Bryssel-nomenklaturen.

Vad motionären åsyftar med sitt under punkt 4 gjorda yrkande förefaller något oklart, särskilt i betraktande av att motionären under punkt 3 föreslår bibehållande av delar till kondensatorer i tulltaxenr 85.18. I varje fall

skulle en sådan bestämmelse som den under punkt 4 påyrkade, om därigenom åsyftas en annan tulltaxering av delar än den för vilken ovan redogjorts, innebära en avvikelse från Bryssel-nomenklaturen.

Vad beträffar yrkandet under punkten 3 föreligger icke något dylikt hinder att genomföra motionärens förslag, eftersom det här rör sig om en i den svenska taxan verkställd autonom uppdelning av ett tulltaxenummer. Ett genomförande av förslaget skulle emellertid innebära ett avsteg från principen att i taxan icke särskilt upptagna delar till maskiner och apparater böra draga samma tull som kompletta artiklar av ifrågavarande slag. För att frångå denna princip torde böra fordras starka skäl, vilket enligt vad i det följande närmare utvecklas knappast kan anses vara förhållandet i detta fall.

Ifrågavarande motion har till syfte att bereda ökat stöd åt den inhemska tillverkningen av små kondensatorer. Enligt vad som förut anförts utgör tullskyddet för dylika artiklar 17 % av värdet, vilket är en för svenska förhållanden hög tullsats. Framhållas må att tulltaxekommittén hade föreslagit en tullsats av 15 % av värdet i avvaktan på förnyad prövning av tullskyddet för radioindustrin och att inom kommittén reservationsvis framförts yrkande om en tullsats av allenast 8 % av värdet; när departementschefen i tulltaxepropositionen föreslog den sedermera fastställda tullsatsen 17 % av värdet skedde detta med hänsyn till samordningen med förslaget till gemensam nordisk tulltaxa. Motionärens förslag skulle innebära en höjning av tillverkningens nettotullskydd. Att denna icke skulle åstadkommas genom ökning av tullsatsen på den färdiga produkten utan genom minskning av tullbelastningen på de använda halvfabrikaten ändrar icke det faktum att det här är fråga om en förstärkning av ett redan högt tullskydd. Vad som i motionen anförts torde knappast kunna anses utgöra tillräckliga skäl för en sådan åtgärd, vilken för övrigt skulle avlägsna den svenska tulltaxan från det föreliggande förslaget till gemensam nordisk tulltaxa.

I *kommerskollegiums* yttrande framhålles, att II: 423 innefattar dels frågor av näringspolitisk natur, som kräver särskilda utredningar, dels frågor rörande tullnomenklaturen och tillämpningen av tulltaxan. Sistnämnda frågor ankommer det på generaltullstyrelsen att taga ställning till. Utformningen av det tullskydd, som efter en omprövning kan komma att föreslås, blir därför i viss mån beroende av hur de tulltekniska frågorna kan lösas.

Med hänsyn till den i motionen begärda tullfriheten för material, som icke tillverkas i landet, uppges i yttrandet att Sveriges kemiska industrikontor i skrivelse till Konungen hemställt, att proposition måtte framläggas till årets riksdag angående införande i tulltaxeförordningen av bestämmelser, som avser bemyndigande för Kungl. Maj:t att förordna om tullfrihet för varuslag, som icke är föremål för inhemsk tillverkning. Kungl. Maj:t har anbefallt kommerskollegium att inkomma med yttrande över denna framställning. Kollegium har i sin tur hos rikets handelskammare begärt yttrande däröver.

Tullen å invalid- och sjukvagnar samt hörapparater

Som motivering för yrkandena i *de likalydande motionerna I: 298 och II: 368* anföres i huvudsak följande. Vid Nordiska rådets sammanträde i Oslo i november 1958 rekommenderades de nordiska länderna att införa

tullfrihet för proteser, invalidvagnar och andra nödvändiga hjälpmedel för vanföra. I fråga om gemensamma nordiska tullsatser för här berörda artiklar har nordiska ekonomiska samarbetsutskottet föreslagit, att flertalet av här ifrågavarande artiklar skall vara fria från tull med undantag för hörapparater för vilka det föreslås en tull av 5 procent. Nordiska rådet avslöt sig till meningen, att det var angeläget att tullfrihet infördes på här ifrågavarande område. Enligt den av riksdagen förra året antagna tulltaxan är de flesta hjälpmedel för vanföra fria från tull. För hörapparater utgår emellertid alltså en tull av 5 procent och för invalidvagnar utan mekanisk drivanordning och delar till dylika vagnar är tullen 10 procent. Enligt vad Nordiska rådet kunnat finna borde det inte möta hinder mot att detta begränsade, men likväl betydelsefulla spörsmål behandlades utan sammanhang med den stora frågan om gemensamt ekonomiskt samarbete i Norden.

Generaltullstyrelsens yttrande innehåller följande.

Tulltaxeringen enligt tidigare gällande tulltaxa av i motionerna avsedda invalid- och sjukvagnar utan mekanisk framdrivningsanordning har varit något vacklande. I stort sett ha emellertid större typer av sådana vagnar hänförs till tulltaxenr 1056: 6 (stat. nr 1915: 4) med tull av 15 procent av värdet, under det att mindre typer tulltaxerats såsom arbeten av det ämne varav de tillverkats (ofta tulltaxenr 893 [stat. nr 1566: 3] med tull av 12 öre per kg).

I den nya tulltaxan äro vagnar av ifrågavarande slag tillsammans med barnvagnar upptagna i tulltaxenr 87.13 med tull av 10 procent av värdet.

Motionärerna yrka att tullfrihet infördes för invalid- och sjukvagnar.

Nordiska ekonomiska samarbetsutskottet har i sin tilläggsrapport upptagit nu ifrågakomna vagnar jämte delar därtill med tullfrihet.

Tullsatsen 10 % av värdet vid nr 87.13 i den nya svenska tulltaxan överensstämmer med 1952 års tulltaxekommittés förslag. I sitt betänkande framhöll kommittén att den med hänsyn till den dominerande ställning, som den inhemska tillverkningen intog på hemmamarknaden, icke ansett tillräckliga skäl föreligga att, såsom från industrins sida yrkats, fastställa tull-satsen till normalnivån (ca 13 %) utan stannat vid 10 % som en lämpligt avvägd tull. Framhållas bör emellertid att detta kommitténs yttrande närmast torde ha avsett barnvagnar. Tulltaxekommitténs förslag synes icke ha föranlett någon erinran från remissinstansernas sida, och frågan berördes icke heller under riksdagsbehandlingen.

I detta sammanhang bör även nämnas att invalidvagnar med mekanisk drivanordning, vilka äro upptagna i tulltaxenr 87.11 och för vilka tullen tidigare utgick efter 15 % av värdet, i enlighet med kommitténs förslag upptagits med tullfrihet i den nya taxan. Beträffande dessa vagnar framhöll kommittén att viss tillverkning förekomme inom landet men att denna icke bedrevs under sådana förhållanden att något tullskydd syntes vara motiverat. Vad beträffar nu ifrågakomna invalid- och sjukvagnar utan mekanisk framdrivningsanordning förekommer enligt uppgift en icke obetydlig inhemska tillverkning. Förhållandena torde därför icke vara helt analoga med vad som gäller för de med mekanisk drivanordning försedda vagnarna.

Från tullteknisk synpunkt kan ett särskiljande av invalid- och sjukvagnar från barnvagnar medföra vissa svårigheter beträffande klassificeringen av delar till vagnar av ifrågavarande slag. En eventuell tullfrihet för invalid- och sjukvagnar torde nämligen böra avse jämväl delar till sådana vag-

nar. Nämnda svårigheter äro dock icke av den betydelse att de kunna anses utgöra hinder för bifall till förslaget. Vid ett genomförande av detta bör tulltaxenr 87.13 uppdelas i två underpositioner, nämligen A: barnvagnar ävensom delar därtill; samt B: invalid- och sjukvagnar ävensom delar därtill.

Enligt tidigare gällande tulltaxa hänfördes hörapparater för lomhörda till tulltaxenr 1044: 8 (stat. nr 1889: 6) med tull av 10 procent av värdet.

I den nya tulltaxan äro dylika hörapparater hänförliga till tulltaxenr 90.19 och där särskilt upptagna med en tulltats av 5 procent av värdet. Nämnas må att övriga till samma tulltaxenummer hänförliga varuslag, nämligen ortopediska artiklar, konstgjorda lemmar o. d. samt spjälor och liknande artiklar för behandling av frakturer, äro fria från tull.

Motionärerna yrka att tullfrihet införes jämväl för ifrågavarande hörapparater.

Förslaget till gemensam nordisk tulltaxa upptager under nr 90.19 enahanda bestämmelser som den nya svenska tulltaxan.

1952 års tulltaxekommitté hade föreslagit tullfrihet för rubriken i dess helhet under framhållande av att den inhemska tillverkningen i den mån sådan förekomme icke torde vara beroende av tullskydd. I sitt remissyttrande hemställde emellertid *Sveriges mekanförbund* att tullen för hörapparater måtte bibehållas vid 10 % av värdet. Förbundet anförde bl. a. att den svenske tillverkaren av sådana apparater enligt kommitténs förslag skulle betala tull med 10—15 % för import av vitala komponenter såsom mikrofoner och transistorer, motstånd och kondensatorer. Vidare framhöll förbundet att den svenska industrin på området hade en viktig funktion att fylla och borde beredas tillfälle att konkurrera på den svenska marknaden under samma förutsättningar som utländska fabrikanter. I en av Stockholms handelskammare överlämnad skrivelse framhöll *Hörselfrämjandets riksförbund* att en försämring av den svenska hörapparaturindustrins villkor skulle lämna konkurrensen mera fri för mindre nogräknade svenska importörer av utländska fabrikat. Förbundet underströk vidare att en inhemsk hörapparatutverkning vore av betydelse ur medicinska och liknande synpunkter. Det samarbete som dittills ägt rum mellan den inhemska medicinska forskningen och den svenska industrin och som man under förutsättning att industrins betingelser icke försämrades även räknade med skulle fortsätta ansågs av förbundet vara av utomordentlig vikt för de hörselskadade såväl allmänt sett som då det gällde uppbyggandet av en allsidig och ur olika synpunkter förstklassig service. I propositionen till 1958 års riksdag förordade departementschefen i fråga om hörapparater och delar därtill en tull av 5 % av värdet, d. v. s. samma tullsats som nordiska ekonomiska utskottet hade upptagit i sitt förslag till gemensam nordisk tulltaxa. Frågan berördes icke närmare i riksdagen, som på denna punkt godtog departementschefens förslag.

Från tullteknisk synpunkt föreligger icke något hinder mot bifall till det i motionen framställda yrkandet. Vid bifall till detta hör, på sätt framgår av motionen, hela tulltaxenr 90.19 upptagas med tullfrihet.

Framhållas må dock att tulltaxans bestämmelser på denna punkt enligt vad som framgår av det ovan sagda varit föremål för en ingående realbehandling i samband med att frågan underställdes föregående års riksdag och att tullen tillkommit i de hörselskadades eget intresse.

Kommerskollegium uppger bl. a., att en icke oväsentlig inhemsk produktion förekommer. Vidare framhålls, att en delegation inom medicinalsty-

relsen utrett förutsättningarna för en utvidgning av bidragsrätten för de rörelsehindrade vid anskaffande av vissa ortopediska artiklar m. m., varvid även behandlas invalidvagnar och rullstolar. Medicinalstyrelsen avser att under vårens lopp redovisa uppdraget till Kungl. Maj:t.

Beräffande hörapparaterna hänvisar kollegium endast till de i generaltullstyrelsens yttrande omnämnda uttalandena i frågan av Sveriges mekanförbund och Hörselfrämjandets riksförbund.

Tullen å adiantumblad

Till stöd för yrkandet i *motionen II: 212* anföres bl. a. följande.

Innebörden av 1958 års B-riksdags beslut är att torkat adiantum, som införes för bearbetning, vilken vara tidigare varit befriad från tull, åsatts en tull å ej mindre än 30 %. Samtidigt är andra torkade växter och växtdelar i likhet med tidigare befriade från tull. Den importerade varan, torkade adiantumblad, användes i vårt land för tillverkning av konstgjorda blommor. Vid tillverkningen prepareras och färgas bladen för ändamålet. Något inhemskt skyddsintresse föreligger icke i förevarande fall, då den drivhusodlade inhemska adiantumväxten över huvud taget icke kan användas såsom råvara för ifrågavarande tillverkning. De inhemska trädgårdsodlarna beröres alltså icke. Den torkade importvara, som det här är fråga om, utgöres av en ormbunke, som växer vild i Australien och som där tillvaratages och torkas i och för export. Slopandet av den hittillsvarande tullfriheten för torkade adiantumblad, avsedda för bearbetning, medför en icke oväsentlig kostnadsbelastning å den inhemska fabrikationen av konstgjorda blommor och försvårar dennas möjligheter att konkurrera med utlandet.

I sitt remissyttrande anför *generaltullstyrelsen*.

I den gamla tulltaxan hänfördes adiantumblad, torkade såväl som friska, till tulltaxenr 43 (stat. nr 98). Vid denna rubrik, vilken omfattade även andra till prydnad användbara blad m. fl. växtdelar, utgick tullen med 50 öre per kg. Enligt en i taxan intagen anmärkning skulle emellertid tull icke utgå för torkade eller eljest för transporten konserverade men icke på annat sätt behandlade varor som infördes för vidare yrkesmässig bearbetning. Denna bestämmelse kom i tillämpning bl. a. på de i motionen åsyftade adiantumbladen.

Enligt den nya tulltaxan falla de artiklar, som i den gamla taxan hänfördes till ovanstående tulltaxenummer, i allmänhet under tulltaxenummer 06.04. Här har införts en särskild underrubrik (nr 06.04 A) för adiantum och asparagus med tull av 3 kr. 50 öre per kg; för andra till tulltaxenr 06.04 hänförliga artiklar utgår icke någon tull. Tullen för adiantum och asparagus avser såväl friska som torkade blad, och någon möjlighet till befrielse från tull i händelse av yrkesmässig bearbetning föreligger icke.

Motionärerna yrka att i taxan införes en anmärkning om att tull icke skall utgå för torkade eller eljest för transporten konserverade adiantumblad, som införas för vidare yrkesmässig bearbetning.

Här ifrågavarande artiklar beröras icke av hittills framlagt förslag till gemensam nordisk tulltaxa.

Den särskilda tullsatsen för adiantum och asparagus leder sitt ursprung från ett av 1952 års tulltaxekommitté framlagt förslag. Enligt kommitténs uppfattning borde nämnda artiklar likställas med avskurna blommor. Med åberopande härav föreslog kommittén, att varorna i fråga skulle beläggas med tull av 5 kr. eller 7 kr. 50 öre per kg, beroende på årstiden. I enlighet med förslag av bevillningsutskottet nedsattes emellertid tullsatsen vid riksdagsbehandlingen till 3 kr. 50 öre per kg under hela året. Framhållas bör att frågan närmast behandlats med hänsyn till *friska* blad av ifrågavarande slag; tullen på *torkade* artiklar har icke särskilt berörts under frågans behandling.

Enligt vad som framgår av det ovan sagda har tullbeläggningen av de i motionen åsyftade artiklarna visst samband med tullbeläggningen av avskurna blommor. För sådana blommor gällde enligt den gamla tulltaxan, liksom för blad och därmed jämställda varuslag, att tullfrihet medgavs för torkade eller eljest för transporten konserverade men icke på annat sätt behandlade varor, som infördes för vidare yrkesmässig bearbetning. I den nya tulltaxan ha bestämmelserna ändrats så att de för blommor gällande tullsatserna endast avse friska blommor; för torkade, blekta, färgade, impregnerade eller på annat sätt preparerade artiklar utgår över huvud taget icke någon tull. Från principiell synpunkt torde skäl kunna anföras för att samma regel tillämpas beträffande de i tulltaxenr 06.04 upptagna tullbelagda varuslagen, och något tulltekniskt hinder för en sådan anordning föreligger icke. Därest åtgärd i motionens syfte anses påkallad i detta sammanhang, synes yrkandet alltså böra tillmötesgå i den formen, att tullsatsen under position 06.04 A begränsas till att avse »adiantum och asparagus, friska».

Tullen å UNICEF:s s. k. greeting cards

I de *likalydande motionerna I: 162 och II: 211* framhåller motionärerna, att Förenta Nationernas barnfond — UNICEF — alltsedan sin start finansierat en mindre del av sin verksamhet med enskilda personers och frivilliga organisationers gåvor. I detta sammanhang har organisationens försäljning av s. k. greeting cards, i Sverige huvudsakligen använda som jul- och nyårskort, kommit att få en allt större betydelse som inkomstkälla. Kortet, som är utförda i flerfärgstryck med motiv, skänkta av kända konstnärer i olika länder, betingar ett pris av 50 öre per styck. De försäljs i buntar om fem kort och fem kuvert. Till bestridande av de med försäljningen sammanhängande administrationskostnaderna äger Sveriges husmodersföreningars riksförbund, som är huvudkommissionär för Sverige, tillgodoräkna sig 20 procent av bruttoinkomsten. UNICEF:s inkomster av kortförsäljningen används för hjälpinsatser i Asien, Afrika och Latinamerika. Det rör sig om bekämpande av epidemier och farsoter, utspisning av undernärda barn och mödrar samt uppbyggnad av en preventiv barna- och mödravård. Med tanke på verksamhetens syften, som ju i annan ordning erhåller stöd från svensk sida, anser motionärerna det rimligt, att de inkomster, som denna kortförsäljning inbringar, befrias från tullavgift.

Generaltullstyrelsen anför följande.

Ifrågavarande s. k. greeting cards voro i den gamla tulltaxan hänförliga till tulltaxenr 391 (stat. nr 887) med tull av 1 kr. per kg; tillhörande lösa kuvert föllo (under förutsättning att de icke voro försedda med tryck utvärdigt) under tulltaxenr 378: 1 (stat. nr 863: 2) med tull av 30 öre per kg.

I den nya tulltaxan äro korten hänförliga till tulltaxenr 49.09 med tull av 8 % av värdet, under det att kuverten falla under tulltaxenr 48.14 med tull av likaledes 8 % av värdet; denna tullsats torde innebära en viss höjning i jämförelse med den tidigare utgående tullen.

I motionerna yrkas att införselavgifterna på UNICEF:s greeting cards slopas (någon annan införselavgift än tullen utgår icke för varor av ifrågavarande slag).

UNICEF är ett organ inom Förenta Nationerna, varför fråga kan uppkomma huruvida tullfrihet för berörda greeting cards skulle kunna följa av bestämmelserna i konventionen den 13 februari 1946 (SÖ 1947: 26) rörande Förenta Nationernas privilegier och immuniteter. Enligt § 7 av nämnda konvention skola Förenta Nationerna, dess tillgångar, inkomster och övriga egendom vara befriade från tullavgifter i fråga om varor, som införas eller utföras av Förenta Nationerna för tjänstebruk (varvid emellertid gäller att varor som införts under åtnjutande av sådana förmåner icke må försälas i införsellandet annat än på sådana villkor som godkännas av detta lands regering), ävensom tullavgifter i fråga om dess publikationer. Nu ifrågakomna greeting cards torde icke kunna anses falla under dessa stadganden.

Vid bedömande av frågan om tullfrihet för dessa artiklar bör beaktas att tullen vid de berörda tulltaxenumren icke tillkommit i fiskalt syfte utan såsom skydd för den inhemska industrin. Tydligt är att nu ifrågavarande kort, vilka åsatts ett pris som ungefär överensstämmer med vad jämförbara artiklar betinga i den allmänna handeln, säljas i konkurrens med andra likartade artiklar, däribland inom landet tillverkade kort. I och för sig torde UNICEF:s kortförsäljningsverksamhet få anses ha kommersiell karaktär, även om vinsten användes för ett i hög grad behjärtansvärt ändamål. Frågan om tullfrihet för här avsedda artiklar är sålunda av annan natur än när det der, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som inkomma såsom gåva till der, beklädnadsmaterial och livsförnödenheter, som inkomma såsom gåva till Rädna barnens riksförbund. Från principiell synpunkt torde det vara riktigtast att en verksamhet av det slag, varom nu är fråga, får bedrivas under samma betingelser som eljest gälla för kommersiell verksamhet av motsvarande slag. I den mån organisationen med hänsyn till sitt allmänna syfte anses böra erhålla stöd från statens sida, torde detta böra lämnas i annan form än genom tulleftergifter för en kommersiellt betonad gren av verksamheten; i detta sammanhang kan erinras om att i riksstaten för budgetåret 1958/59 finnes upptaget ett anslag åt UNICEF på 1,1 milj. kr.

I enlighet med vad ovan anförts torde från principiell synpunkt övervägande skäl tala mot bifall till motionerna. Tydligt är å andra sidan att de obetydliga belopp varom här är fråga icke kunna ha någon praktisk betydelse ur vare sig statsfinansiell eller näringspolitisk synpunkt. Vid eventuellt bifall till motionerna torde föreskrift om tullfriheten böra utformas efter mönster av vad som skett beträffande förut nämnda gåvosändningar till Rädna barnens riksförbund.

Utskottet

I de förevarande motionerna har hemställts om ändringar i olika hänseenden i den av 1958 års B-riksdag antagna tulltaxan, som trätt i kraft den 1 januari innevarande år.

Utskottet behandlar till en början yrkandena i motionen II:423 i vad de avser tullen på kondensatorpapper och aluminiumfolier.

I gällande tulltaxa är kondensatorpapper hänförligt till tulltaxenr 48.01 med en tull av 3 procent av värdet. Enligt anmärkning 4 a till kap. 48 i tulltaxan omfattar nämnda nummer inte papper i remsor eller rullar med en bredd icke överstigande 15 cm. Sådant papper hänföres i stället till tulltaxenr 48.15 med en tullsats av 6 procent av värdet. Motionären har yrkat dels att kondensatorpapper, oavsett rullarnas bredd, skall hänföras till tulltaxenr 48.01 och dels att tullfrihet stadgas för dessa varuslag eller — om detta inte kan medgivas — att nuvarande tullsats i tulltaxenr 48.01 bibehålles oförändrad.

Vidare har i nyssnämnda motion yrkats tullfrihet för etsade aluminiumfolier för kondensatortillverkning. Den nya tulltaxan upptar aluminiumfolier av det slag, som avses i motionen, i tulltaxenr 76.04 med tull av 5 procent av värdet.

Som motivering för yrkandena har i motionen anförts att den nya tulltaxan medfört, att tullnivån för de produkter, som ingår i tillverkningen av elektriska kondensatorer, väsentligt ökat och att de svenska tillverkarna därigenom kommit i ett sämre läge i förhållande till den utländska konkurrensen än tidigare.

Utskottet vill erinra om att 1958 års tulltaxerevision bl. a. är att betrakta som en förberedelse till det planerade nordiska ekonomiska samarbetet och att den nya tulltaxan i enlighet därmed utarbetats i nära överensstämmelse med det framlagda förslaget till gemensam nordisk tulltaxa. I proposition nr 90/1958 frångick sålunda departementschefen 1952 års tulltaxekommités förslag beträffande såväl papper i rullar som folier i avsikt att närma den svenska tulltaxan till det nordiska förslaget. Genom att införa tullfrihet för kondensatorpapper och etsade aluminiumfolier för kondensatortillverkning skulle de svenska tulltaxebestämmelserna komma att beträffande dessa varor betydligt avlägsna sig från det nordiska förslaget.

Vad härefter angår yrkandet att allt kondensatorpapper oavsett bredd skall hänföras till tulltaxenr 48.01 och således enhetligt beläggas med en tull av 3 procent av värdet, vill utskottet framhålla följande. På grund av den internationella överenskommelsen rörande nomenklatur för klassificering av varor i tulltarifferna, den s. k. Brysselnomenklaturen, till vilken Sverige anslutit sig, kan, såsom generaltullstyrelsen påpekat, kondensatorpapper med en bredd av högst 15 cm inte hänföras till tulltaxenr 48.01. Där-
est en tullsänkning anses erforderlig för kondensatorpapper i mindre bredd, måste vid nr 48.15 införas en underrubrik för sådant papper med angivande av den lägre tullsatsen för detta varuslag. Enligt utskottets mening har tillräckliga skäl för en tullsänkning å kondensatorpapper i rullbredder un-

derstigande 15 cm inte visats föreligga, och en sådan åtgärd skulle dessutom vara ägnad att avlägsna de svenska bestämmelserna från förslaget till gemensam nordisk tulltaxa.

Av vad nyss anförts framgår att utskottet inte anser sig kunna tillstyrka bifall till motionen II: 423 i ovan behandlade delar.

I motionen II: 423 har jämväl yrkats ändrade bestämmelser för tulltaxering av delar till kondensatorer i syfte att bereda ökat stöd åt den inhemska tillverkningen av små kondensatorer.

Elektriska kondensatorer är i den nya tulltaxan upptagna under tulltaxenr 85.18 med en tullsats av 17 procent av värdet för kondensatorer, vägande högst 250 g, och med en tullsats av 10 procent av värdet för kondensatorer av andra slag. Tulltaxeringen av delar till kondensatorer regleras genom bestämmelserna i anmärkning 2 till avdelning XVI i tulltaxan. Enligt dessa bestämmelser skall delar, vilka utgör varuslag, som är särskilt upptaget i visst tulltaxenr i kap. 85, hänföras till detta nummer. Andra delar, som är igenkännliga såsom uteslutande eller huvudsakligen avsedda för kondensatorer, tulltaxeras enligt samma tulltaxenr som dessa. Om delarna inte kan tulltaxeras enligt ovan angivna regler, hänförs de till tulltaxenr 85.28 med en tull av 10 procent av värdet. Sådana varor, som inte utgör delar i vanlig bemärkelse, t. ex. plåt, rör och andra halvfabrikat, tulltaxeras efter de rubriker i tulltaxan, dit de på grund av sin beskaffenhet hör.

I motionen har yrkats dels att delar till kondensatorer skall upptagas i tulltaxenr 85.18 med tull av 10 procent av värdet och dels att i tulltaxeförordningen intages en bestämmelse om att samtliga delar och material till kondensatorer skall tulltaxeras under de kapitel i tulltaxan och enligt de statistiska nummer, som närmast motsvarar beskrivningen på materialet och de enskilda delarna.

Ett genomförande av motionärens förstnämnda yrkande skulle medföra ett avsteg från principen att i tulltaxan inte särskilt upptagna delar till maskiner och apparater bör beläggas med samma tull som kompletta artiklar av ifrågavarande slag. Det torde vidare böra framhållas att ett från industriens sida framfört krav om bibehållande av tidigare tullsats, 20 procent av värdet, för mindre kondensatorer avvisades av såväl tulltaxekommittén som departementschefen vid frågans tidigare behandling. Även det nuvarande tullskyddet, 17 procent av värdet, är en efter svenska förhållanden hög tullsats, som emellertid överensstämmer med tullsatsen för motsvarande rubrik i förslaget till gemensam nordisk tulltaxa. Under sådana förhållanden anser utskottet det inte lämpligt att på sätt, som i motionen förordas, ytterligare stärka det redan nu höga tullskyddet för kondensator-tillverkningen.

Det synes utskottet tveksamt vad motionären avser med det ovan sist återgivna yrkandet. Om därmed avses att delar till kondensatorer skall tulltaxeras efter andra grunder än enligt bestämmelserna i anmärkning 2 till avdelning XVI, skulle detta innebära en avvikelse från Brysselnomenklaturen, som inte kan ifrågakomma.

I detta sammanhang vill utskottet framhålla, att den genomgripande omarbetningen av tulltaxan med övergång från viktullar till värdetullar medfört såväl tullhöjningar som tullsänkningar, vilket föranlett förändrade förhållanden inom näringslivet i åtskilliga hänseenden. Verkningarna därav har av naturliga skäl inte kunnat överblickas och utskottet förutsätter därför att Kungl. Maj:t ägnar dessa frågor fortsatt uppmärksamhet.

Utskottet anser sig således inte heller i dessa delar kunna tillstyrka bifall till motionen II: 423.

I de likalydande motionerna I: 298 och II: 368 har hemställts om tullfrihet för invalid- och sjukvagnar samt för hörapparater. Yrkandena har motiverats med att Nordiska rådet vid sammanträde i Oslo 1958 rekommenderat de nordiska länderna att införa tullfrihet beträffande nödvändiga hjälpmedel för vanföra.

Invalid- och sjukvagnar utan mekanisk framdrivning, varom här är fråga, är jämte barnvagnar i den nya tulltaxan upptagna under tulltaxenr 87.13 med en tullsats av 10 procent av värdet. Hörapparater för lomhörda hänföres till tulltaxenr 90.19 och är belagda med en tull av 5 procent av värdet. Däremot är andra i sistnämnda nummer upptagna artiklar och hjälpmedel för sjuka och vanföra tullfria.

I proposition nr 90/1958 ansågs en tullsats av 10 procent av värdet för invalid- och sjukvagnar samt barnvagnar utgöra en lämplig avvägning av tullskyddet för den inhemska tillverkningen. Anledning att nu frångå den ståndpunkt, som intogs vid föregående års riksdagsbehandling av frågan, synes enligt utskottets mening inte föreligga. Beträffande tullen på hörapparater framgår av de i generaltullstyrelsens yttrande över motionerna återgivna remissvaren av Sveriges mekanförbund och Hörselfrämjandets riksförbund, att den svenska industrin är beroende av tullskydd för att i de hörselskadades eget intresse kunna tillgodose kravet på kvalitet och service.

Med det anförda avstyrker utskottet bifall till de likalydande motionerna I: 298 och II: 368.

I motionen II: 212 har yrkats, att i tulltaxan införes en anmärkning om att tull inte skall utgå för torkade eller eljest för transporten konserverade adiantumblad, som införes för vidare yrkesmässig bearbetning. Till stöd härför har bl. a. anförts, att slopanDET av tidigare gällande tullfrihet för sådana artiklar medfört en inte oväsentlig kostnadsbelastning för den inhemska fabrikationen av konstgjorda blommor och försvårat konkurrensen med utlandet.

Adiantum och asparagus är i den nya tulltaxan hänförliga till tulltaxenr 06.04 med en tullsats av 3 kronor 50 öre per kg. Tullen avser såväl friska som torkade blad. I detta hänseende skiljer sig nämnda artiklar från till nr 06.03 hänförliga blommor, med vilka viss jämförelse gjorts när det gällt att fastställa tullsatsens storlek. Tull utgår nämligen endast för friska blommor, under det att torkade blommor är tullfria.

Enligt 1929 års tulltaxa gällde beträffande såväl blommor som kvistar

och blad (däribland adiantum och asparagus), att tullfrihet åtnjöts för torkade eller på annat sätt konserverade artiklar, om de infördes för vidare yrkesmässig bearbetning. I den nya tulltaxan är på nämnda sätt preparerade varor i allmänhet tullfria oavsett användningen. Tullsatsen för adiantum och asparagus avser emellertid, såsom förut anförts, såväl friska som torkade artiklar. Framhållas bör dock att tullen på de torkade artiklarna inte särskilt berördes under riksdagsbehandlingen. Den vara av ifrågavarande slag, som avses i motionen, erhålles från en ormbunke, som växer i Australien, och något skyddsintresse för de svenska trädgårdsodlarnas del föreligger inte, eftersom de här odlade adiantumväxterna inte kan användas för ifrågavarande ändamål. Dessa varor beröres inte heller av förslaget till gemensam nordisk tulltaxa. Enligt utskottets mening talar övervägande skäl för att liksom tidigare torkade eller på annat sätt preparerade blad av adiantum och asparagus i tullhänseende likställes med på nämnda sätt behandlade blommor. Såsom generaltullstyrelsen anført synes syftet med motionen kunna tillgodoses på det sättet, att tullsatsen under position 06.04 A begränsas till att avse »adiantum och asparagus, friska».

Utskottet anser sig härmed ha besvarat motionen II: 212.

Slutligen har utskottet att behandla yrkandet i de likalydande motionerna I: 162 och II: 211 om tullfrihet för UNICEF:s greeting cards. Den i motionerna omnämnda försäljningen av kort och kuvert omhänderhas av Sveriges husmodersföreningars riksförbund, och inkomsten därav används för den hjälpverksamhet Förenta Nationernas barnfond (UNICEF) utövar i Asien, Afrika och Latinamerika.

I gällande tulltaxa är sådana kort, som här avses, hänförliga till tulltaxenr 49.09, medan kuverten hänförs till tulltaxenr 48.14. För båda varuslagen utgår en tull av 8 procent av värdet.

Utskottet finner i likhet med motionärerna det angeläget, att vårt land stöder den internationella hjälpverksamheten på olika områden. Med hänsyn till det stora hjälpbehovet är det naturligt att såväl staten som enskilda lämnar bidrag härtill. Från bevillningsutskottets sida har emellertid vid olika tillfällen hävdats att det statliga stödet — även när det gäller ur statsfinansiell synpunkt relativt obetydliga belopp — inte bör ges genom tull- och skattelättnader utan bör utgå i form av direkta bidrag. I detta sammanhang vill utskottet erinra om att statsutskottet i sitt utlåtande nr 3 vid innevarande års riksdag tillstyrkt Kungl. Maj:s i statsverkspropositionen framlagda förslag om en höjning av bidraget till Förenta Nationernas barnfond för budgetåret 1959/60 med omkring en fjärdedel eller 250 000 kronor till 1 350 000 kronor.

Av anförda skäl finner sig utskottet inte kunna tillstyrka bifall till de likalydande motionerna I: 162 och II: 211.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen måtte, i anledning av motionen II: 212 av fröken Karlsson och herr Regnéll, antaga följande

Förslag

till

förordning om ändring i tulltaxan den 12 september 1958 (nr 475)

Härigenom förordnas, att tulltaxan den 12 september 1958 skall i angiven del erhålla ändrad lydelse på sätt framgår av härvid fogad bilaga.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1959.

*Bilaga***Kap. 6. Levande växter och alster av blomsterodling**

-
- 06.04 Blad, kvistar och andra växtdelar (med undantag av blommor och blomknoppar) samt gräs, mossa och lav, till buketter eller eljest till prydnad, friska, torkade, blekta, färgade, impregnerade eller på annat sätt preparerade:
- A. adiantum och asparagus, friska ..... 100 kg 350:—
 B. andra slag ..... fri

B) att följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 162 av fru Segerstedt-Wiberg och II: 211 av fru Johansson m. fl.,

2) de likalydande motionerna I: 298 av herrar Birger Andersson och Nils-Eric Gustafsson samt II: 368 av herr Nilsson i Tvärålund,

3) motionen II: 212 av fröken Karlsson och herr Regnéll, ävensom

4) motionen II: 423 av herr Hagnell, måtte, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet ovan anfört och hemställt, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 17 mars 1959

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från f ö r s t a kammaren: herrar Hagberg, Eriksson, Snygg, Spetz, Jansson, Söderquist, Oscar Carlsson, Bengtson, Hellebladh och Mattsson; samt

från a n d r a kammaren: herrar Ericsson i Kinna, Sundström, Brandt i Aspabruk, Nilsson i Svalöv, Allard, Vigelsbo, Magnusson i Borås, Gustafson i Göteborg, Asp och Rydén.

Reservation

av herrar *Söderquist* och *Gustafson* i Göteborg, vilka under återopande av innehållet i de likalydande motionerna I: 162 och II: 211 hemställt, att riksdagen måtte, med bifall till nämnda motioner, medgiva att tullfrihet tills vidare må åtnjutas för UNICEF:s s. k. greeting cards.